

شماره: ۶۷۸/۸۷۳۳۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۶

پوست:

پست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

روزنامه دیر تگه شورای نگهبان

شماره ثبت:	۸۶, ۱۱, ۹۵۸۱
تاریخ ثبت:	
اندام ثبت:	۸۶, ۶, ۱۶

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم
گردیده بود و در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۱۳ مجلس عیناً به تصویب
رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

**لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی**

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی مشتمل بر یک مقدمه و (۱۵) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی**

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو طرف، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاران و اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاران و اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکاررفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر بکار گرفته شود، از جمله موارد زیر است:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار/ سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در

چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن

طرف متعاقد به‌شمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف

متعاقد تاسیس شده و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری

حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتیاز.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هریک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴- حمایت و رفتار با سرمایه گذاری

- ۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هرکشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به ایجاد منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا سازمان منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن‌که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد .
۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار بلافاصله قبل از اقدام به ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ - حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن‌که از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط

با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی

بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک

نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات

غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هریک از طرفهای متعاقد تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، رعایت می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

۲- مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران «سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران» و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود می‌باشد. مرجع صلاحیتدار در جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی «هیأت سرمایه‌گذاری خارجی لیبی» می‌باشد.

۳- این موافقتنامه در مورد کلیه سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران یکی از طرفها که در قلمرو طرف دیگر براساس مقررات قانونی مربوط که قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه، انجام شده باشد اعمال خواهد شد، لکن در مورد هرگونه اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاریهایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) باید ابتدا سعی کنند که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل نمایند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری اختلافات را حل و فصل نمایند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مطرح یا به یک هیأت داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۱) زیر ارجاع کند. ارجاع اختلاف به داوری توسط یک طرف متعاقد مشروط به رعایت قوانین و مقررات آن می‌باشد.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند.

چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هریک از طرفها می تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری در لاهه (هلند) بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود.

چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

۵- هرطرف متعاقد باید هزینه عضو خود در دیوان داوری و نمایندگان خود در رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه سرداور و سایر هزینه‌های باقیمانده باید به طور مساوی پرداخت شود.

ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این‌که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن‌که یکی از طرفهای متعاقد یک‌سال قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

برشته

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذارهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده‌ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی منعقد شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت اختلاف در تفسیر متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ششم دیماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج هجری شمسی مطابق با ۲۷ دسامبر ۲۰۰۶ میلادی به امضاء نمایندگان جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عربی مردمی سوسیالیستی عظمای لیبی رسید.

از طرف

جماهیری عربی مردمی
سوسیالیستی عظمای لیبی
دکتر طاهر. ای. جهیمی

از طرف

جمهوری اسلامی ایران
دکتر داود دانش جمفری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و یازده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی